

en reform, der handler om den største forandring af den offentlige sektor i 30-35 år, forsøger man at gøre en reel indsats for at få så mange partier med som muligt. Derfor sagde vi også i går, da vi fik henvendelsen fra regeringen om, at man ønskede at brede forhandlingerne ud til flere partier, at vi synes, det er en god idé at forsøge at få flere partier til at stå bag en strukturreform.

Vi synes også, det er godt, at regeringen samtidig har gjort det klart, at der *kommer* en strukturreform, for der *er* behov for nogle forandringer. Tingene må ikke stivne i den offentlige sektor, det må ikke være sådan, at vi støber det hele ind i cement, og at intet kan ændres i den offentlige sektor. Den offentlige sektor skal hele tiden være så god som overhovedet muligt og give de bedste serviceydelser, det er muligt at give den danske befolkning, og det må ikke være sådan, at fordi vi ikke tør forandre den offentlige sektor, kan den ikke give de rigtige tilbud.

Derfor har jeg også markeret, at vi mener ikke, en strukturreform skal resultere i status quo. En strukturreform skal bruges til at forbedre vilkårene for nogle af de mest udsatte grupper i det danske samfund, og det er også derfor, vi i de forhandlinger, vi har haft med regeringen indtil nu, primært har koncentreret os om det sociale område og om, hvordan vi kan imødekomme de synspunkter, der har været fremført af de organisationer, der repræsenterer de mest udsatte grupper, f.eks. De Samvirkende Invalideorganisationer og Handicaprådet. Vi må helt præcis se på, hvordan de mennesker kan blive hjulpet bedre i fremtiden, end de bliver i dag, og vi må se, hvordan forhandlingerne skrider frem. Nu bliver der nye forhandlinger i morgen, hvor man prøver at brede forligskredsen ud.

Statsministeren udsendte forleden fra sit pressemøde det klare signal – som måske er et beskedent ønske fra statsministeren, men alligevel – at i en reform om en ny struktur skal regeringens eget forslag kunne genkendes. Jeg mener faktisk, det er et ret beskedent ønske fra en statsminister, der endda kan sige, at han har et flertal bag sig til at gennemføre de forbedringer, han selv føler, han har været bannerfører for i sit oplæg. Derfor synes vi også, der må være partier i Folketinget, som egentlig godt ud fra et demokratisk synspunkt kan se rimeligheden i, at statsministeren udtrykker sig lige præcis sådan, og vi sætter også vores lid til indenrigsministerens udsagn for nogle dage siden om, at hvis det

kommer dertil, er det bedre at lave et smalt, men godt forlig end et bredt og dårligt forlig.

EU bør jo i allerhøjeste grad også være på dagsordenen under en afslutningsdebat som denne. Jeg vil sige, at jeg tilslutter mig naturligvis gerne opfordringen fra hr. Jens Rohde til, at man stemmer ved valget til Europa-Parlamentet den 13. juni. Det vil selvfølgelig glæde os alle sammen, hvis vælgerne bakker op om et demokratisk valg og sender repræsentanter til Europa-Parlamentet, der udtrykker den holdning til EU, der er i den danske befolkning – også den skeptiske – og desuden viser, at når der er et valg, tager befolkningen det selvfølgelig alvorligt.

KL 10.20

Vi må dog sige, at valget til Europa-Parlamentet er det mindste af de EU-temaer, der står på dagsordenen. Det allervigtigste er selvfølgelig det, man vil lave 4 dage efter valget, nemlig en ny forfatning for EU. Jeg mener, at det eneste positive, der kan siges om den forfatning, er nok, at man nu kalder barnet ved dets rette navn, så vi ikke længere skal lege kispus med, hvad vi må kalde foretagendet. Nu ved vi, hvad der er tale om: Man laver en forfatning, og en forfatning vedrører selvfølgelig en statsdannelse, for ellers har den ingen mening. Der ligger en helt uhørt centralisme i EU-tendenserne, det kommer bl.a. til udtryk gennem en forfatning, og jeg synes, det rejser nogle store spørgsmål, som også bør diskuteres her under afslutningsdebatten.

Et af de spørgsmål, jeg synes, det er helt naturligt at stille statsministeren, er, hvordan det står til med bestræbelserne på at sikre, at Danmark også fremover har en fuldgyldig kommissær i Kommissionen; at Danmark har en mand eller en kvinde siddende i det forum, som jo har enekompetence til at fremsætte forslagene i EU. Hvordan sikrer vi, at en dansk stemme bringer også de danske synspunkter om, hvordan tingene skal foregå, på bordet? Det er et af de spørgsmål, det vil være helt naturligt at få statsministerens holdning til under en debat som denne.

Østudvidelsen blev selvfølgelig også nævnt af statsministeren, og det synes jeg også er helt rimeligt. Vi synes bare, at man skulle have taget langt bedre hånd om de problemer, der kan vise sig for de danske lønmodtagere, når der kommer østeuropæisk arbejdskraft ind over landets grænser og erobrer danske arbejdspladser.

Den ordning, vi havde frem til 1. maj, var ganske rimelig. I de tilfælde, hvor danske virk-